

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123270927
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:6123270927.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, so sídlom Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, IČ: CHE-496.825.067, zastúpeného: AGM partners s. r. o., so sídlom Hlavné námestie 3, 811 01 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 47 258 586, substitučne zastúpený JUDr. Martinou Chvílovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Plaveckom Štvrtku, 900 68 Plavecký Štvrtok 190, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX/XX, XXX XX A., o zaplatenie sumy 399,36 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 15.03.2023 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovaného zaplatiť sumu vo výške 399,36 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- eur od 28.05.2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 65,09 eura od 29.06.2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 27,77 eura od 29.07.2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 11,50 eura od 28.08.2021 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 240,- eur od 28.09.2021 do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaným boli uzatvorené zmluvy, ktorých predmetom bolo poskytovanie verejných služieb a/alebo predaj telekomunikačného zariadenia pre žalovaného a spolu s tým súvisiacich služieb za podmienok bližšie špecifikovaných v zmluvách. Spoločnosť na základe zmlúv poskytovala žalovanému predmetné služby/zariadenia, za ktoré mu boli vystavené faktúry, ktoré však neboli zo strany žalovaného v celkovej výške 399,36 eura uhradené. Spoločnosť následne predmetnú pohľadávku postúpila na žalobcu. Žalobca vyzval žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu na zaplatenie predmetnej pohľadávky s príslušenstvom, avšak neúspešne.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 31.03.2023 platobný rozkaz sp. zn.: 25Up/502/2023, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol podľa § 10 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 15.05.2023.

3. Súd žalovanému doručil žalobu spolu s jej prílohami podľa § 116 ods. 2 CSP a zároveň ho v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadril. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených žalobcom a ďalšími listinami tvoriacimi obsah spisu a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP nakoľko mal za to, že v predmetnom spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000,- eur. Súd tak rozsudok verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 3 CSP dňa 22.09.2023.

5. Súd sa oboznámil najmä s návrhom na vydanie platobného rozkazu, oznámením o prevzatí právneho zastúpenia a výzvou na úhradu dlhu zo dňa 22.02.2023, potvrdením prijatia zoznamu zásielok zo dňa 02.03.2023 spolu so zoznamom zásielok, faktúrou č.: 1340787543, faktúrou č.: 1370804244, faktúrou č.: 1440757692, faktúrou č.: 1530889204, faktúrou č.: 1550751242, Kúpnu zmluvou č.: 2410329936 zo dňa 26.03.2021 spolu s Prílohou č. 1 Kúpnej zmluvy, Kúpnu zmluvou č. 2410584060 zo dňa 20.05.2021 spolu s Prílohou č. 1 Kúpnej zmluvy, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.03.2021 spolu s Prílohou č. 1 k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, oznámením o zmene spôsobu úhrady zo dňa 19.07.2021, odstúpením od zmluvy zo dňa 19.07.2021, upomienkou za neuhradené faktúry zo dňa 04.06.2021, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 25Up/502/2023 zo dňa 31.03.2023, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní, prekladom výpisu z obchodného registra ohľadom žalobcu, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5299 zo dňa 23.11.2021, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 16Csp/46/2023 – 84 zo dňa 23.05.2023, vyjadrením žalobcu zo dňa 10.08.2023 na výzvu súdu, vyjadrením žalobcu zo dňa 28.08.2023 na výzvu súdu a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. a žalovaný uzavreli dňa 26.03.2021 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb v znení Prílohy č. 1 k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bol žalovanému aktivovaný program služieb „Platinový O2 SMART Paušál“ s tým, že miestom poskytovania služieb je územie Slovenskej republiky podľa špecifikácie obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. vydané v súlade s § 44 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a podmienky vydávania a používania elektronických peňazí. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že cena za poskytované služby je stanovená platným cenníkom a účastník sa ju zaväzuje uhradiť vo výške a v lehote splatnosti uvedenej vo faktúre, vystavenej po konci zúčtovacieho obdobia okrem predplatených služieb, ktoré sú spoplatňované v zmysle čl. 7 Všeobecných podmienok. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Žalovaný podpisom potvrdil, že sa zoznámil so Všeobecnými podmienkami a platným Cenníkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom platný Cenník je k dispozícii na webovej stránke poskytovateľa a v značkových predajniach a predajných miestach. Dňa 26.03.2021 uzavreli zmluvné strany aj Kúpnu zmluvu č.: 2410329936 v znení Prílohy č. 1 Kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. zaviazala dodať žalovanému telekomunikačné zariadenie „Samsung Galaxy A12 32GB Čierny“ ako aj „Samsung Galaxy A12 gumené puzdro čierne“ a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za tovar dohodnutú kúpnu cenu. Kúpna cena za tovar predstavovala v zmysle zmluvy sumu 159,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť tak, že časť kúpnej ceny vo výške 3,- eur uhradí žalovaný v hotovosti pri prevzatí tovaru a zvyšnú časť vo forme 24 platieb vo výške po 6,50 eura podľa splátkového kalendára obsiahnutého v zmluve. Dňa 20.05.2021 uzavreli zmluvné strany ďalšiu kúpnu zmluvu, a to Kúpnu zmluvu č.: 2410584060 v znení Prílohy č. 1 Kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. zaviazala dodať žalovanému telekomunikačné zariadenie „Samsung Galaxy A12 32GB Biely“ a žalovaný sa zaviazal zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu. Kúpna cena predstavovala v zmysle zmluvy sumu 168,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť tak, že časť kúpnej ceny vo výške 48,- eur uhradí žalovaný v hotovosti pri prevzatí tovaru a zvyšnú časť vo forme 24 platieb vo výške po 5,- eur podľa splátkového kalendára obsiahnutého v zmluve.

7. Spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. vystavila žalovanému za poskytnuté telekomunikačné služby faktúru č.: 1440757692 vo výške 55,- eur s dátumom splatnosti dňa 27.05.2021. Nakoľko žalovaný predmetnú faktúru neuhradil riadne a včas spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. „Upomienkou za neuhradené faktúry“ zo dňa 04.06.2021 žiadala žalovaného o okamžitú úhradu dlžnej sumy. Následne právny predchodca žalobu vystavil žalovanému faktúru č.: 1550751242 vo výške 126,09 eura s dátumom splatnosti dňa

28.06.2021 (z toho sumu 71,09 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumu 55,- eur ako nedoplatok za predchádzajúcu faktúru) a faktúru č.: 1370804244 vo výške 129,86 eura s dátumom splatnosti dňa 28.07.2021 (z toho sumu 66,73 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie, sumu 55,- eur a sumu 71,09 eura ako nedoplatky za predchádzajúce faktúry). Nakoľko žalovaný neuhradil vyúčtované faktúry riadne a včas, spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. listom zo dňa 19.07.2021 „Oznámenie o zmene spôsobu úhrady“ upozornila žalovaného, že ak do 11.08.2021 neuhradí dlžnú sumu vo výške 126,09 eura, dôjde k zmene spôsobu úhrady za služby vyplývajúce zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb na program s dobíjaním kreditu a dňom 11.08.2021 predčasne ukončujú výhody odložených splátok vyplývajúcich z Kúpnej zmluvy pod číslom účastníka 0088623642. Ďalším listom zo dňa 19.07.2021 „Odstúpenie od zmluvy“ právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že odstúpi od zmluvy o poskytovaní verejných služieb vedených pod číslom účastníka 0088623642 ku dňu 18.08.2021 v prípade, ak nedôjde zo strany žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 126,09 eura a to najneskôr v lehote do 11.08.2021. Právny predchodca žalobcu následne dňa 13.08.2021 vystavil žalovanému faktúru č.: 1340787543 vo výške 204,36 eura s dátumom splatnosti dňa 27.08.2021 (z toho sumu 11,50 eura za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 55,- eur, 71,09 eura a 66,77 eura ako nedoplatky za predchádzajúce faktúry) a faktúru č.: 1530889204 vo výške 444,36 eura s dátumom splatnosti dňa 27.09.2021 (z toho sumu 240,- eur za aktuálne zúčtovacie obdobie a sumy 55,- eur, 71,09 eura, 66,77 eura a 11,50 eura ako nedoplatky za predchádzajúce faktúry).

8. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 5299 zo dňa 23.11.2021 vyplýva, že právny predchodca žalobcu postupuje na žalobcu svoje pohľadávky voči dlžníkom uvedené v prílohe č. 1 zmluvy, ktorá je jej neoddeliteľnou súčasťou, v počte kusov 7031 postupovaných pohľadávok vrátane príslušenstva a práv s nimi spojených. Z Prílohy č. 1 zmluvy, na ktorú zmluva odkazuje, vyplýva, že predmetom postúpenia boli čiastkové sumy vyplývajúce z faktúr vyúčtovaných žalovanému a to konkrétne z faktúry č.: 1340787543 suma vo výške 11,50 eura, za faktúry č.: 1370804244 suma vo výške 27,77 eura, z faktúry č.: 1440757692 suma vo výške 55,- eur, z faktúry č.: 1530889204 suma vo výške 240,- eur a z faktúry č.: 1550751242 suma vo výške 65,09 eura.

9. Ďalším listom zo dňa 07.02.2022 „Výzva na úhradu dlhu“ upozornil právny predchodca žalobcu žalovaného na nedoplatok vo výške 444,36 eura s tým, doba jeho omeškania so splnením peňažného záväzku presiahla 90 dní. Zároveň ho dôrazne upozornil, že v prípade, ak nedôjde k okamžitej úhrade dlžnej sumy v celom rozsahu, najneskôr však do 3 pracovných dní od doručenia tejto výzvy, bude oprávnený pristúpiť k postúpeniu pohľadávky inej osobe bez jeho súhlasu. Predmetná výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 07.02.2022 s tým, že odosielateľovi bola zásielka vrátená dňa 09.02.2022 s poznámkou, že adresát je neznámy.

10. Listom zo dňa 22.02.2023 oznámil právny zástupca žalobcu žalovanému prevzatie právneho zastúpenia žalobcu, poukázal ďalej na skutočnosť, že medzi žalovaným a spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o. bola uzatvorená zmluva, na základe ktorej mu boli poskytované služby, za ktoré mu boli vystavené faktúry, a ktoré z jeho strany neboli uhradené, pričom O2 Slovakia následne predmetnú pohľadávku postúpila na žalobcu. Žalovaný bol ďalej vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 531,21 eura a to v lehote najneskôr do 3 dní odo dňa doručenia výzvy. Predmetná výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 02.03.2023.

11. Podľa § 1 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, účelom tohto zákona je ustanoviť, ktorým právnym poriadkom sa spravujú občianskoprávne, obchodné, rodinné, pracovné a iné podobné vzťahy s medzinárodným prvkom, upraviť právne postavenie cudzincov, ako aj ustanoviť postup slovenských justičných orgánov pri úprave týchto vzťahov a rozhodovanie o nich a tým napomáhať medzinárodnej spolupráci.

12. Podľa § 2 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

13. Podľa § 10 ods. 4 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, záväzkové vzťahy súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou sa spravujú slovenským právnym poriadkom, ibaže právo, ktoré by bolo inak rozhodné, poskytuje spotrebiteľovi lepšiu ochranu jeho práv.

14. Podľa článku 15 ods. 1 Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Lugáno, 30.10.2007, Ú.v. EÚ C 319, 23.12.2009), vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nemožno považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 ods. 5, ak: a) ide o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo b) ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru uzatvorenú na financovanie predaja tovaru, alebo c) vo všetkých ostatných prípadoch zmluva bola uzatvorená s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v štáte viazanom týmto dohovorom určeného podľa bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto štátu a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

15. Podľa článku 16 ods. 2 Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Lugáno, 30.10.2007, Ú.v. EÚ C 319, 23.12.2009), druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom.

16. Podľa článku 59 ods. 1 Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Lugáno, 30.10.2007, Ú.v. EÚ C 319, 23.12.2009), na určenie, či má účastník bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

17. Podľa článku 60 ods. 1 Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Lugáno, 30.10.2007, Ú.v. EÚ C 319, 23.12.2009), na účely tohto dohovoru obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb má bydlisko v mieste, kde má: a) registrované sídlo alebo b) ústrednú správu alebo c) hlavnú prevádzkareň.

18. Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15. Poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním.5)

19. Podľa § 15 ods. 1 ZoEK, osoba, ktorá chce podnikáť v oblasti poskytovania sietí alebo služieb, je povinná oznámiť tento zámer úradu pred termínom začatia ich poskytovania. Osoba je povinná oznámiť úradu aj zmeny v poskytovaní siete alebo služby alebo ukončenie ich poskytovania, a to do 15 dní od zmeny poskytovania siete alebo služby alebo ich ukončenia.

20. Podľa § 5 ods. 4 ZoEK, účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

21. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZoEK, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

22. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZoEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

23. Podľa prvej a druhej vety § 44 ods. 1 ZoEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy.

24. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

25. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

26. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

28. Podľa § 43 ods. 13 ZoEK, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

31. Keďže v prejednávanej veci ide o konanie s cudzím prvkom, keď žalobca je právnickou osobou s registrovaným sídlom vo Švajčiarskej konfederácii, súd sa v prvom rade zaoberal otázkou právomoci a rozhodného práva. Právomoc súdu Slovenskej republiky je daná podľa článku 16 ods. 2 Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Lugáno, 30.10.2007, Ú.v. EÚ C 319, 23.12.2009), ktorý medzi EÚ a Švajčiarskou konfederáciou vstúpil do platnosti dňa 01.01.2011. Rozhodným právnym poriadkom je podľa § 10 ods. 4 Zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, právny poriadok Slovenskej republiky.

32. Vzhľadom na rozhodné právo, ktorým je právny poriadok Slovenskej republiky, na právny vzťah založený Zmluvou o poskytovaní verejných služieb je potrebné aplikovať Zákon č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ustanovenia § 52 a nasl. a tiež § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj Zákon č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, nakoľko žalobcovi nesvedčí v predmetnom spore aktívna vecná legitímácia.

33. „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn.: 2 Cdo 205/2009)

34. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného mal súd preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvných vzťahov, plnenie z ktorých je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.03.2021 a tiež Kúpnej zmluvy zo dňa 26.03.2021 a Kúpnej zmluvy zo dňa 20.05.2021. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 5299 zo dňa 23.11.2021.

35. V prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, je však potrebné okrem ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, a žalobcu v tomto konaní tak zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto

ustanovení a teda že právny predchodca žalobcu (O2 Slovakia, s.r.o.) ako veriteľ pohľadávky a podnik, písomne vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní, keďže splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči dlžníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

36. Žalobca na výzvu súdu, aby v zmysle § 150 ods. 2 CSP v lehote 15 dní preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom spore a to preukázaním platného postúpenia pohľadávky podľa § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, a síce, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky vyzvaný v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z., a že sa táto výzva dostala do jeho dispozičnej sféry, zaslal súdu vyjadrenie spolu „Výzvou na úhradu“ zo dňa 07.02.2022, ktorou právny predchodca žalobcu žalovaného upozornil na nedoplatok vo výške 444,36 eura s tým, doba jeho omeškania so splnením peňažného záväzku presiahla 90 dní. Zároveň ho dôrazne upozornil, že v prípade, ak nedôjde k okamžitej úhrade dlžnej sumy v celom rozsahu, najneskôr však do 3 pracovných dní od doručenia tejto výzvy, bude oprávnený pristúpiť k postúpeniu pohľadávky inej osobe bez jeho súhlasu. Predmetná výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 07.02.2022 s tým, že odosielateľovi bola zásielka vrátená dňa 09.02.2022 s tým, že adresát je neznámy.

37. V zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podniku na postúpenie pohľadávky môže účastník zvrátiť a to tak, že ešte pred postúpením pohľadávky uhradí podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Žalobca na výzvu súdu síce predložil Výzvu na úhradu dlhu zo dňa 07.02.2022, ktorou bol žalovaný vyzvaný na úhradu svojho dlhu, a ktorá sa aj preukázateľne dostala do dispozičnej sféry žalovaného, avšak táto je datovaná dňa 07.02.2022. Na ďalšiu výzvu súdu, aby žalobca v zmysle § 150 ods. 2 CSP v lehote 10 dní oznámil, kedy došlo k postúpeniu pohľadávok, ktoré sú predmetom sporu, v akých výškach a na základe akej listiny resp. úkonu, keďže Zmluva o postúpení pohľadávok č. 5299 zo dňa 23.11.2021 je zmluvou rámcovou, z ktorej postúpenie konkrétnych pohľadávok, dátum ich postúpenia ako ani výšky postupovaných pohľadávok nevyplývajú a nech tieto skutočnosti zároveň súdu preukáže, žalobca súdu zaslal vyjadrenie, v ktorom uviedol, že k postúpeniu pohľadávok došlo na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 5299 zo dňa 23.11.2021, pričom v zmysle bodu 1.1 zmluvy, sú predmetom zmluvy pohľadávky voči dlžníkom uvedené v Prilohe č. 1 Zmluvy. Zdôraznil, že výška postúpenej pohľadávky predstavuje sumu 399,36 eura, avšak súčet dlžných súm vyplývajúcich z faktúr sa nezhoduje s celkovou istinou pohľadávky z dôvodu, že postupca pred postúpením pohľadávky dlžnú sumu ponížil o ním účtované náklady (poplatok za vystavenie upomienky, poplatok za obmedzenie služieb, poplatok za odpojenie).

38. K postúpeniu pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a kúpnych zmlúv tak došlo v zmysle skutkových tvrdení žalobcu a predložených listinných dôkazov na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 5299 zo dňa 23.11.2021 a jej prílohy č. 1, pričom za výzvu, ktorá spĺňa kvalifikované náležitosti výzvy z hľadiska jej obsahu podľa § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách (žalovaný bol vyzvaný na úhradu všetkých dlžných pohľadávok, ktoré boli predmetom postúpenia a to v čase, kedy všetky tieto pohľadávky existovali a boli súčasne splatné), a ktorá sa súčasne preukázateľne dostala do dispozičnej sféry žalovaného je „Výzva na úhradu“ zo dňa 07.02.2022. Ako už súd uviedol, v zmysle § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podniku na postúpenie pohľadávky môže účastník zvrátiť a to tak, že ešte pred postúpením pohľadávky uhradí podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Ak bol teda žalovaný preukázateľne vyzvaný na úhradu dlhu listom zo dňa 07.02.2022, pričom k postúpeniu pohľadávok malo dôjsť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 5299 zo dňa 23.11.2021, potom k tejto výzve došlo až po samotnom postúpení pohľadávok, a teda ku dňu postúpenia bezpochyby neboli splnené zákonom požadované predpoklady postúpenia podľa § 43 ods. 13 Zákona č. 351/2011 Z. z.

39. V tejto súvislosti je nutné dodať, že faktúry, ktorými právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému ceny za poskytnuté a prijaté plnenia, nemožno považovať za výzvu v zmysle § 43 ods. 13

Zákona o elektronických komunikáciách. V tomto smere súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Nitre vyjadrený v jeho uznesení sp. zn.: 7CoCsp/12/2021 zo dňa 29.04.2022, bod 14. jeho odôvodnenia, v zmysle ktorého: „Odvolací súd však súhlasí s so súdom prvej inštancie v tom, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za písomnú výzvu žalovanému, pretože podľa ust. § 43 ods. 13 má ísť o výzvu a nie o oznámenie dlžníkovi, akú sumu za poskytnuté služby má veriteľovi zaplatiť.“

40. Keďže v konaní nebolo preukázané ani to, že by sa niektorá z predchádzajúcich listín, ktorými bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu, dostala do dispozičnej sféry žalovaného, a teda že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a podnik, preukázateľne písomne vyzval žalovaného ako účastníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní ako ani skutočnosť, že žalovaný dal právnenmu predchodcovi žalobcu súhlas na postúpenie pohľadávky, v prípade ktorom by sa tak preukázateľne zaslal vyššie spomenutej výzvy a nepretržite dlhšie ako 90 dní trvajúce omeškanie žalovaného so splnením peňažného záväzku nevyžadovalo, má tak súd za to, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe.

41. Postúpenie pohľadávky podnikom na inú osobu bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tento právny úkon je tak v časti žalobou uplatňovanej pohľadávky absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

42. V súvislosti s často sa objavujúcou argumentáciou ohľadom § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, súd opätovne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009, podľa ktorého „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“ ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.06.2019, sp. zn.: I. ÚS 246/2019, podľa ktorého „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok“.

43. Súd ďalej poukazuje na to, že postupom podľa § 297 písm. b) CSP žalobcovi neodňal právo na spravodlivý súdny proces, práve naopak, konal tak v prejednávanej veci v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keď žalobcu výzvami podľa § 150 ods. 2 CSP vyzval na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom konaní, pričom ho tiež upozornil na sudcovskú koncentráciu konania s tým, že s poukazom na § 153 ods. 1 a 2 CSP na prostriedky procesného útoku predložené po tejto lehote neprihliadne. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany dodávateľa podliehajú sudcovskej koncentrácii konania i napriek tomu, že ide o spor s ochranou slabšej strany. Za tejto procesnej situácie by tak nič nezmenilo ani nariadenie pojednávania v predmetnej veci, keďže súd by na skutkové tvrdenia a dôkazy predložené žalobcom po tejto lehote, v zmysle spomenutej sudcovskej koncentrácie konania neprihliadol.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanému preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).